

елементи на революционния духъ. Именно въ тия високи планини, гъсти гори, край шуртяща бистра, студена вода, свѣжъ въздухъ и лазурно небе, — ний ще потърсимъ жизнения зародишъ на една неутолима жажда къмъ широкъ, непрѣпятственъ полѣтъ на мускули и идеали. Само при подобно съчетание на естествени, самобитни блага, може да се прочете съвсѣмъ непринуденото и чисто отъ поправки влечение къмъ високото. Но за това повече при случая, когато ще стане необходимо да се обясни, защо градътъ Сливенъ е далъ най-много революционери.

Съграденъ отначало край антични слѣди, при едно тъй рѣдко мѣстоположение, населението на Сливенъ постепенно е нараствало. Възрѣстящото значение на Стария Сливенъ можемъ отнесе главно при Бориса, когато по силата на взетата отъ българитѣ областъ отъ Девелтусъ до Сидира, Сливенъ е лежалъ именно въ границитѣ ѝ, въ какъвто случай, по най-елементарнитѣ понятия за граница, още отъ тогава се почва неговото укрѣпване. Възможно е самата мѣстность Прѣделъ въ Асѣновския проходъ да води началото си именно отъ тоя периодъ. Значението на Сливенъ пораства още повече при Симеона, когато Прѣславъ се обръща въ единъ сравнително напрѣдналъ политико-економиченъ центъръ, а самиятъ дворецовъ животъ направя една значителна крачка къмъ столичното великолѣпие и царски церемониалъ¹⁾.

Прѣзъ византийското робство, когато бившитѣ български владѣния сж се ползували съ сравнително завидна автономность, и прѣзъ което редица български боляри оста-

¹⁾ Въ историческата повѣсть на Ф. Прохазка: Въ прѣславския дворецъ (Бир. год. I. кн. 2., стр. 14) се води разговоръ между единъ посланикъ и Симеонъ. Първиятъ казва, че по Симеонова заповѣдъ той тръгналъ съ първия керванъ търговци, които отивали отъ Прѣславъ прѣзъ Желѣзнитѣ Врата за Одринъ и Ц-дъ. Сжщиятъ казва, че близо до царския палатъ се заражда търговия съ вина: гръцки, български и „наше Сливенско“. Правдоподобността на тая загадка ще се намѣри и въ обстоятелството, че Прохазка ще се е възползувалъ отъ достовѣрни за епохата на Симеона източници. Участието на Сливенъ и виното му въ дворецовия животъ и столична иерархия ще стане по-ясна при разглеждане епохата на Александра и мѣнастиритѣ въ Сливенъ. Единъ отъ послѣднитѣ носилъ и името, титлата на главния виночерпецъ въ Търново, тъй нарѣчения Еникервенски мѣнастиръ (днешния Кешишликъ, до квартала Клуцохоръ).